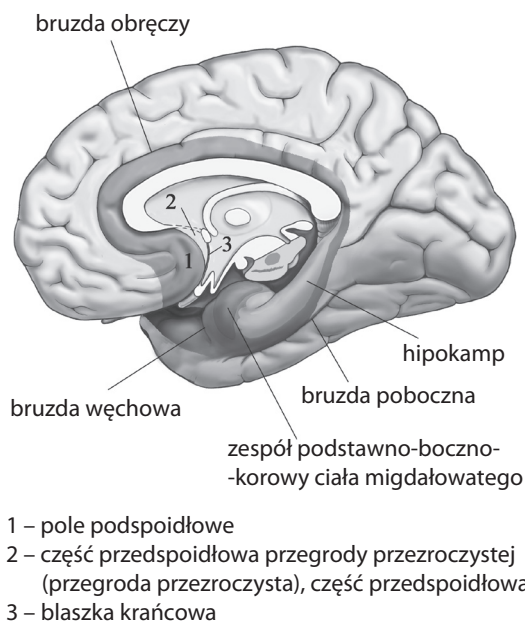

Na podstawie licznych autorów (Yakovlev, 1972; Morgane i wsp., 1982; MacLean, 1990; Mesulam, 2000) przyjęliśmy zaliczać do płata limbicznego następujące struktury: korę dawną węchową, korę starą hipokampa i korowe obszary przejściowe, położone między wymienionymi okolicami a korą nową (*isocortex*) (ryc. 4.1). Obszary przejściowe są liczne, tworzą obwód płata limbicznego i pod pewnymi względami różnią się od kory nowej. Na przykład jedna warstwa kory może nie występować bądź też może być słabo albo nadmiernie rozwinięta, również wielkość komórek oraz ich gęstość w poszczególnych warstwach kory może znacznie różnić się, ale zachowany jest mniej więcej jednakowy obraz kory nowej. Ponadto, co ciekawe, okolice płata limbicznego, powiązane z pamięcią, zawierają specyficzne rodzaje komórek, a ich skupiska znajdują się w powierzchniowych warstwach kory, czego nigdy nie obserwuje się w korze nowej (Van Hoesen i Solodkin, 1993; Insausti i wsp., 1995; Solodkin i Van Hoesen, 1996). Obszary korowe płata limbicznego są utworzone przez zakręt obręczy i zakręt przyhipokampowy, a także przez tylną część kory czołowo-oczodołowej, korę czołową przyśrodkową, korę bieguna skroniowego, korę przedniobrzusznej wyspy oraz korę zapłatową.

RYCINA 4.1 Schemat przyśrodkowej powierzchni mózgu ludzkiego przedstawiający płat limbiczny. Korowe obszary zakrętu przyhipokampowego zostały usunięte w celu pokazania lokalizacji głębiej leżących: kompleksu podstawno-boczno-korowego ciała migdałowatego i hipokampa. Przedrukowano za zgodą z pracy: Heimer i Van Hoesen (2006). (Źródło opracowania graficznego: Medical and Scientific Illustration, Crozet, VA, USA).